

РЕШЕНИЕ

№ 9618

гр. София, 28.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 58 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА

при участието на секретаря МАГДАЛЕНА ИВ. РАНГЕЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА Гражданско дело № 20211110147926 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искове, предявени от Д. Г. ДЖ. против трима ответници, от които предпочитаният ответник е (НИНКН), а и министърът на културата – при условията на евентуалност:

- по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ – за установяване незаконност и отмяна на прекратяване на трудов договор, обявено със заповед № 12-426/23.06.2021 г.;

- по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ - за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „Директор“ на ник.....;

- по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл.225, ал.1 КТ - за заплащане на обезщетение, което съгласно допълнително депозирана молба се претендира в размер на 25096,50 лв. и за периода 23.06.2021- 23.12.2021 г.

Твърди се от страна на ищеца, че не е спазена конкурсната процедура за определяне на нов директор на НИНКН, с оглед приключването на който конкурс е било прекратено трудовото правоотношение с ищеца, по съображение, че:

-конкурсът не е обявен по подходящ начин; допуснати са до участие само двама кандидати (сред които и ищецът); ищецът не е била уведомена писмено за датата и часа и мястото на провеждане на самия конкурс (чл. 7, ал. 2);

-съставът на конкурсната комисия не е бил обявен публично не отговаря по квалификация на характера на конкурсната длъжност към момента на обявяване на конкурса така, както се изисква от чл.8, ал. 1 от **НАРЕДБА № Н-4 от 14.06.2007 г.**;

-нарушен е редът за определяне и съобщаване на дата, час и място за провеждане на

процедурата;

-нарушена е процедурата по оценяване на кандидатите и формиране на крайния резултат от конкурса;

-оценяването на кандидатите е проведено почти две години след обявяване на конкурса, което води до незаконосъобразен резултат.

...

От страна на ответниците НИИКН и исковете се оспорват с възражение, че има издадена заповед за обявяване на конкурса с посочени изисквания към кандидатите; заповедта е обявена и разгласена по посочения в нея начин – чрез поставяне на видно място в сградата, както и чрез публикация в интернет сайта на министерството и в един централен ежедневник;

-концепциите на кандидатите е следвало да обхващат бъдещ 5-годишен период;

-поради извънредното положение в страната, конкурсната процедура е била временно преустановена;

-право на комисията е да извърши преценка за професионалните качества на кандидатите въз основа на предложените от кандидатите концепции.

От страна на се оспорва да е надлежен ответник.

Не е подаден Отговор от посочения ответник министърът на културата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Установява се трудов договор № РД12-608 от 18.10.2013 г., сключен на основание чл. 68, ал. 1, т. 4 от КТ, между, представлявано от министъра и ищеца арх. Д.Д., по силата на който ищцата е назначена на длъжността „директор“ на НИИКН, считано от 18.10.2013 г. Като срок на договора е определено да бъде докато длъжността бъде заета въз основа на конкурс, както е допустимо съгласно чл. 90, ал. 3 КТ (До провеждането на конкурса длъжността може да се заеме със срочен трудов договор за времето, докато бъде заета въз основа на конкурс).

Трудовото правоотношение е съществувало до 23.06.2021 г., когато със Заповед № РД12-426 от 23.06.2021 г., издадена ота трудовото правоотношение е било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 8 от Кодекса на труда (с постъпване на работа на работника или служителя, който е избран или е спечелил конкурса).

Обявено е за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че полученото от ищеца брутно трудово възнаграждение за последен отработен месец е в размер на 4182,75 лв.

Според чл. 7, ал. 4 от Закона за закрила и развитие на културата, правоотношенията на директорите на държавни културни институти с национално значение (какъвто институт не се спори, че е НИИКН) възникват въз основа на конкурс съгласно Кодекса на труда за срок от 5 години. В чл. 7, ал. 5 от същия закон е посочено, че **конкурсът се провежда след**

представяне на концепция за развитието на културния институт по ред, определен в Наредбата по чл. 5, ал. 4 (НАРЕДБА № Н-4 от 14.06.2007 г. за провеждане на конкурсите за директори на държавните културни институти).

Съгласно НАРЕДБА № Н-4 от 14.06.2007 г., конкурсът за заемане на длъжностите "директор" на държавен културен институт, "директор" на държавен културен институт с национално значение и "директор" на български културен институт в чужбина се обявява ота, който със заповед определя: 1. длъжността, за която се провежда конкурсът; 2. изискванията за заемане на съответната длъжност; 3. изискванията към представянето на концепцията за развитието на културния институт; 4. начина за провеждане на конкурса; 5. срока, за който длъжността се заема; 6. необходимите документи, мястото и срока за подаването им, който не може да бъде по-кратък от 1 месец от публикуването на обявлението за конкурс.

В настоящия случай със Заповед № РД16-2 от 10.01.2019 г. министърът на културата е обявил конкурс за заемане на длъжността „директор“ на НИНКН. Заповедта има необходимото според наредбата съдържание. В заповедта е предвидено конкурсът да се проведе чрез разглеждане на представените документи и концепция за развитието на НИНКН **и събеседване**. В т. 5 от заповедта е посочено, че към документите кандидатите следва да представят концепция за развитие на НИНКН за период от 5 години, като същата следва да съдържа анализ и оценка на състоянието и дейността на НИНКН, насоки за утвърждаване на НИНКН в националната система за опазване на културното наследство, стратегия за развитие на НИНКН и пр.

От страна на ищеца не се сочи в какво се състои ненадлежното обявяване на конкурса и съдът не намира нередовности. Според наредбата, обявлението за конкурса се поставя на видно място в сградата на Министерството на културата и се публикува на интернет страницата на министерството и в един централен всекидневник, както е предвидено и в чл. 91, ал. 1 КТ (чрез централния или местния печат) В обявлението се съдържат всички данни от заповедта по ал. 1. От страна на ищеца не са оспорени представените с молба на първия ответник: извадка от сайта на с линкове, от които е видно на коя дата е публикувана информация за обявяването на конкурса, информация за допуснатите кандидати, информация за провеждането на конкурса и класирането на кандидатите. Както и не е оспорена обявата, публикувана във в. „Сега“ на 11.01.2019 г. (л. 440-441 от делото)

Конкурсът е оповестен по предвидения в заповедта начин - обявлението за конкурса да се постави на видно място в сградата на НИНКН, да се публикува на интернет сайта на министерството един централен ежедневник.

Със Заповед № РД16-52 от 27.08.2019 г. министърът е назначил комисия по допускане на кандидатите. Видно от протокола от заседанието на назначената комисия по допускане на кандидатите, проведено на 18.09.2019 г., документи за участие в конкурса са подали арх. Десислава Д. (ищецът) и арх. Петър Петров, като и двамата кандидати са допуснати до

участие в конкурса.

Не се спори, че предвид въведеното в страната извънредно положение, действията по конкурса са подновени през 2021 г. Тогава със Заповед № РД16-45/10.06.2021 г. министърът на културата е назначил комисия за провеждане на конкурс, състояща се от 9 членове (л. 288). Според чл. 8, ал. 1 и 2 от наредбата, *членовете на конкурсната комисия следва да притежават необходимите професионална квалификация и опит, за да извършат преценка на професионалните и деловите качества на кандидатите.*

Според ищеца основание за незаконосъобразност на конкурса е обстоятелството, че някои от членовете на конкурсната комисия не са били служители на към момента на обявяване на конкурса - 11.01.2019 г. , *но това не е необходимо, тъй като според чл. 8, ал. 2 от наредбата* Комисията се състои най-малко от 7 души, включително външни специалисти, *като сред тях трябва да бъдат включени представител на дирекцията от специализираната администрация на Министерството на културата, отговаряща за съответното културно направление, служител или лице с юридическо образование, представител на дирекцията на Министерството на културата, отговаряща за финансирането на държавните културни институти* – от което следва, че задължителното условие е поне двама, а не всички членове на комисията да са служители на Министерството, като наредбата изисква представителство на Министерството към момента на определянето на състава на конкурсната комисия и провеждането на конкурса, като няма такова изискване за по-ранния момент, когато е обявен конкурсът, нито има изискване членовете на конкурсната комисия да са били непосредствено запознати (като служители на Министерството) с работата на НИНКН към 2019 г. – първата част от периода, за който кандидатите представят своите концепции.

Съдът не намира основание за незаконосъобразност на конкурсната процедура в обстоятелството, че концепциите на кандидатите е следвало да обхващат 5-годишен период, а когато са били изслушвани концепциите, вече са били изтекли две години от посочения период, като концепциите са се явявали неактуални към момента на разглеждането им. Следва да се посочи, че при същите обстоятелства е била разгледана и концепцията на другия кандидат, конкурент на ищеца.

Съгласно чл. 13, ал.1 от наредбата за успешно издържал конкурса се счита кандидат, който е събрал не по-малко от 2/3 от максималния брой точки по оценъчните карти по чл. 11, ал. 4, а именно 564 точки от максимални 846. В случая се установява от протокола с резултатите (който протокол се явява съответен на изготвените от отделните членове на комисията оценъчни карти), че арх. Петър Петров успешно е провел конкурса, тъй като е получил 714 точки, а ищецът е получила 373 точки.

При така изяснените обстоятелства следва, че не са налице твърденията от ищеца пороци в конкурсната процедура и крайният резултат от конкурса по определяне на успешно издържалия кандидат е законосъобразно постигнат. От неоснователността на главния иск

следва извод за неоснователност и обусловените иски за възстановяване на работа и обезщетение.

Съдът намира, че материалноправно легитимиран по предявения трудов спор е посоченият като предпочитан ответник (НИНКН), тъй като това е работодателят на ищеца, независимо че трудовият договор е бил сключен в хипотезата на чл. 61, ал. 2 ГПК („За длъжности, определени в закон или в акт на Министерския съвет, трудовият договор се сключва от по-горестоящия спрямо работодателя орган. В тези случаи трудовото правоотношение се създава с предприятието, в което е съответната длъжност“.)

....., съответно неговият представител министърът на културата са сключили трудовия договор и прекратил трудовото правоотношение с ищеца, но не като работодател, а като горестоящия на работодателя орган и поради това не са надлежна страна по спора за незаконно уволнение.

С оглед изложеното предявените при евентуалност иски против иа ще бъдат оставени без разглеждане.

При този изход и на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът НИНКН има право да му бъдат присъдените сторените съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Относно възражението на ищеца за прекомерност на претендираните от ответника НИНКН в размер на 5400 лв. съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

След изменението на [чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г.](#), при уредено разграничение между различните трудови спорове, в т. ч. по отношение на възнагражденията между неоченяемите иски по [чл. 344, ал. 1, т. 1](#) и [т. 2 от КТ](#) и оченяемият иск по [чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ](#), минималното възнаграждение при обективното им съединяване се определя сумарно – минималната месечна заплата общо по исковете по [чл. 344, ал. 1, т. 1](#) и [т. 2 КТ](#) - в случая 650 лв.

За оченяемия иск, съгласно чл. 7, ал. 1, т.1 и т. 4 от *Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения*, относно претендираните 25096,50 лв., се следват 1282,90 лв.

Следва, че за трите иска минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 1932,90 лв. Дори при минимална фактическа и правна сложност на спора страните по договора за защита имат право да уговорят адвокатско възнаграждение в размер, по-висок от минималния съгласно наредбата. Поради това и при съобразяване на действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът намира, че двукратният размер на минимално допустимото възнаграждение е представлява справедливият размер на подлежащото на присъждане в тежест на ищеца адвокатско възнаграждение, като възражението за прекомерност се явява основателно за претенцията над 3866 лв.

Мотивиран от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Д. Г. ДЖ. с ЕГН ***** искове против
(НИНКН: **по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ** – за установяване незаконност и отмяна на прекратяване на трудов договор, обявено със заповед № 12-426/23.06.2021 г.; **по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ** - за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „Директор“ на ник.....; **по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл.225, ал.1 КТ** - за обезщетение в размер на 25096,50 лв. и за оставане без работа в периода 23.06.2021- 23.12.2021 г.

ОСЪЖДА Д. Г. ДЖ. с ЕГН ***** да заплати на (НИНКН) сумата **3866 лв.** – съдебни разноси.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявените **при евентуалност** от Д. Г. ДЖ. с ЕГН ***** **против иА** искове: **по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ** – за установяване незаконност и отмяна на прекратяване на трудов договор, обявено със заповед № 12-426/23.06.2021 г.; **по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ** - за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „Директор“ на ник.....; **по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл.225, ал.1 КТ** - за обезщетение в размер на 25096,50 лв. и за оставане без работа в периода 23.06.2021- 23.12.2021 г.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд с въззивна жалба в 2-седмичен срок от връчването му в препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____